

König Istvánné Anyai Ági Családja

A kép Gyulán készült, 1929-ben a nagyszüleim házában. Az ülő sorban jobbról balra: a nagymamám [Schillinger Lipótné], a nővérem [Steinberger Hanni], a nagypapám [Schillinger Lipót] és anyám nővére [Klara Rosenbach, született Schillinger Klára].

Az álló sorban jobbról balra: Heini Rosenbach, anyám [Steinberger Mártonné] és Hansi Rosenbach.

Az anyai nagyszüleim Gyulán laktak, egy nagy sarokházban, a Kossuth téren. Nagypapámnak [Schillinger Lipót] volt egy vasüzlete, ahol mindent lehetett kapni, ami fémből volt, ekét, edényeket, biciklit, szöveget, csavart, mérleget. Nagyon jellegzetes vas szaga volt az üzletnek. A nagymama ült a pénztárban. Volt egy nagyon nagy udvar, ahol megfordultak a teherautók, amelyek hozták az árut. A nagypapa reggel lement az üzletbe, és este jött haza. A nagymama sem volt sokat a lakásban, mert reggeltől estig a vasüzletben ült, a pénztárban.

Attól kezdve, hogy a németek 1944. március tizenkilencedikén bejöttek [lásd: Magyarország német megszállása], egyszer találkoztam még Gyulán élő nagyszüleimmel. A nagypapámnak agyvérzése volt, kórházba vitték, és emlékszem, anyámmal elmentünk meglátogatni. Azon kívül már nem találkoztunk velük. Csak hallottam, hogy ők is a békéscsabai dohánygyárba kerültek, és onnan Auschwitzba. De a dohánygyárban sem találkoztunk velük. Azt sem tudom, hogy Gyulán gettóban voltak-e vagy csillagos házban.

Anyám testvére [Schillinger Klári] 1918-ban Prágába ment férjhez, Karl Rosenbachhoz. Született két fia, 1919-ben Heini, 1921-ben Hansi. 1940-ben mind Theresienstadtba kerültek. A férje tüdőgyulladásban halt meg, a két fiút pedig kivégezték, amikor a Heydrich elleni merénylet után tizedeltek. Klári valahogy túlélte, 1945-ben visszament Prágába. Semmit nem tudok erről. A háború után nem meséltük el egymásnak, hogy kivel mi történt. Soha nem beszéltünk a deportálásról.